

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

zo 4. septembra 2014*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 91/477/EHS — Vydanie európskeho zbrojného pasu — Vnútroštátna právna úprava vyhradujúca vydanie takého dokladu len držiteľom strelných zbraní na účely poľovníckej činnosti alebo športovej strelby“

Vo veci C-543/12,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný na základe rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. novembra 2012 a doručený Súdnemu dvoru 28. novembra 2012, ktorý súvisí s konaním:

Michal Zeman

proti

Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Žiline,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano, sudcovia A. Borg Barthet, E. Levits, M. Berger (spravodajkyňa) a S. Rodin,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- M. Zeman, osobne,
- Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, v zastúpení: M. Gajdošová, splnomocnená zástupkyňa,
- slovenská vláda, v zastúpení: B. Ricziová, splnomocnená zástupkyňa,
- Európska komisia, v zastúpení: A. Tokár a G. Wilms, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

* Jazyk konania: slovenčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 ods. 4 a článku 3 smernice Rady 91/477/EHS z 18. júna 1991 o kontrole získavania a vlastníctva zbraní (Ú. v. ES L 256, s. 51; Mim. vyd. 13/011, s. 3), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/51/ES z 21. mája 2008 (Ú. v. EÚ L 179, s. 5) (ďalej len „smernica 91/477“), ako aj článku 45 ods. 1 a článku 52 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Zemanom a Krajským riaditeľstvom Policajného zboru v Žiline v súvislosti s tým, že toto riaditeľstvo zamietlo žiadosť pána Zemana o vydanie európskeho zbrojného pasu.

Právny rámec

Medzinárodné právo

- 3 Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu, prijatý rezolúciou Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov 55/25 15. novembra 2000, je hlavným nástrojom boja proti nadnárodnému organizovanému zločinu. Tento dohovor bol otvorený členskými štátmi na podpis v období od 12. do 15. decembra 2000 v Palerme (Taliansko) a nadobudol platnosť 29. septembra 2003. Bol schválený rozhodnutím Rady 2004/579/ES z 29. apríla 2004 o uzavretí Dohovoru Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu v mene Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 261, s. 69; Mim. vyd. 11/051, s. 290).
- 4 K uvedenému dohovoru boli doplnené tri protokoly, medzi ktorými bol Protokol proti nezákonnej výrobe a obchodovaniu so strelnými zbraňami, ich súčasťami a komponentami a strelivom, doplňujúci Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu, prijatý rezolúciou valného zhromaždenia 55/255 z 8. júna 2001 (ďalej len „protokol“).
- 5 Článok 2 protokolu, nazvaný „Cieľ“, stanovuje:

„Cieľom tohto protokolu je podporovanie, uľahčovanie a upevňovanie spolupráce medzi zmluvnými stranami na účel zabránenia a boja proti nezákonnej výrobe a obchodovaniu so strelnými zbraňami, ich súčasťami a komponentmi a strelivom.“
- 6 Článok 10 protokolu, nazvaný „Všeobecné požiadavky na systémy vývozných, dovozných a tranzitných licencií alebo povolení“, stanovuje:

„1. Každá zmluvná strana zavedie alebo zachová efektívny systém vývozných, dovozných a tranzitných licencií alebo povolení, ako aj opatrení týkajúcich sa medzinárodného tranzitu na premiestňovanie strelných zbraní, ich súčastí a komponentov a streliva.

2. Pred vydaním vývozných licencií alebo povolení na expedovanie strelných zbraní, ich súčastí a streliva každá zmluvná strana overí,

  - a) že dovážajúce štáty vydali dovozné licencie alebo povolenia a
  - b) že bez toho, aby boli dotknuté bilaterálne alebo multilaterálne dohody alebo dojednania, ktoré zvýhodňujú vnútrozemské štáty, tranzitné štáty pred expedovaním odoslali minimálne písomné oznámenie o tom, že nemajú žiadne námietky proti tranzitu.

3. Vývozná a dovozná licencia alebo povolenie a sprievodná dokumentácia spoločne obsahujú informácie, ktoré minimálne zahŕňajú miesto a dátum vydania, dátum skončenia platnosti, vyvážajúcu krajinu, dovážajúcu krajinu, konečného príjemcu, opis a množstvo strelných zbraní, ich súčastí a komponentov a streliva, a ak ide o tranzit, tranzitné krajiny. Tranzitným štátom sa musia vopred poskytnúť informácie obsiahnuté v dovoznej licencií.

4. Dovážajúca zmluvná strana informuje na požiadanie vyvážajúcu zmluvnú stranu o prijatí odoslanej zásielky strelných zbraní, ich súčastí a komponentov alebo streliva.

5. Každá zmluvná strana prijme v medziach dostupných možností také opatrenia, ktoré sú potrebné na zabezpečenie toho, aby postupy vydávania licencií alebo povolení boli spoľahlivé a aby bolo možné overiť alebo potvrdiť pravosť dokladov licencie alebo povolenia.

6. Zmluvné strany môžu prijať zjednodušené postupy na dočasný dovoz a vývoz a tranzit strelných zbraní, ich súčastí a komponentov a streliva na zákonné účely, ktoré možno overiť, akými sú poľovníctvo, športová strelba, oceňovanie, výstavy alebo opravy.“

Právo Únie

7 Základným predpisom Únie v oblasti kontroly nadobúdania a držby zbraní je smernica 91/477.

8 Prvé až siedme odôvodnenie tejto smernice stanovujú:

„... článok 8a zmluvy stanovuje, že vnútorný trh sa musí zaviesť najneskôr do 31. decembra 1992; ... podľa ustanovení zmluvy vnútorný trh zahŕňa oblasť bez vnútorných hraníc, kde je zabezpečený voľný pohyb tovaru, osôb, služieb a kapitálu;

... Európska Rada na svojom zasadnutí vo Fontainebleau 25. a 26. júna 1984 výslovne stanovila cieľ zrušenia všetkých policajných a colných formalít na vnútorných hraniciach spoločenstva;

... úplné zrušenie kontrol a formálnych požiadaviek na vnútorných hraniciach spoločenstva si vyžaduje splnenie určitých základných podmienok; ... Komisia vo svojej bielej knihe „Dokončenie vnútorného trhu“ vyhlásila, že zrušenie kontrol bezpečnosti prepravovaných predmetov a osôb si vyžaduje, okrem iného, aproximáciu právnych predpisov týkajúcich sa zbraní;

... zrušenie kontrol držby zbraní na vnútorných hraniciach spoločenstva si nevyhnutne vyžaduje prijatie účinných pravidiel umožňujúcich, aby [sa] kontroly nadobúdania a držby strelných zbraní a ich prepravy do iného členského štátu vykonávali v rámci členských štátov; ... systematické kontroly na vnútorných hraniciach spoločenstva sa preto musia zrušiť;

... vzájomná dôvera v oblasti ochrany osôb, ktorá sa vytvorí medzi členskými štátmi vďaka týmto pravidlám, bude väčšia, ak bude podložená čiastočne zosúladenými právnymi predpismi; ... by preto bolo prospešné určiť kategóriu strelných zbraní, ktorých nadobudnutie a držba súkromnými osobami sa má zakázať alebo sa má podrobiť oprávneniu, alebo ohláseniu;

... prechádzanie z jedného členského štátu do druhého so zbraňou by v zásade malo byť zakázané; ... odchýlka z tohto je prijateľná iba vtedy, ak sa prijme postup, ktorý umožní členským štátom, aby sa im oznamovalo, že na ich územie sa má priniesť strelná zbraň;

... [mali] by sa však prijať flexibilnejšie pravidlá, pokiaľ ide o lov a športovú strelbu, aby sa zabránilo ohrozeniu voľného pohybu viac, ako je nevyhnutné“.

9 Článok 1 ods. 4 tej istej smernice stanovuje:

„Európsky zbrojný pas‘ vydávajú na žiadosť orgány členských štátov osobe, ktorá sa zákonne stáva držiteľom a užívateľom strelnej zbrane. Obdobie platnosti európskeho zbrojného pasu je najviac päť rokov a je možné ho predĺžiť. Európsky zbrojný pas obsahuje informácie stanovené v prílohe II. Európsky zbrojný pas je neprenosný a je v ňom zapísaná strelná zbraň alebo strelné zbrane, ktoré drží a užíva držiteľ tohto pasu. Musí ho mať pri sebe vždy osoba užívajúca strelnú zbraň a musia sa v ňom zapísať všetky zmeny v držaní alebo charakteristikách strelnej zbrane, ako aj strata alebo krádež zbrane.“

10 Článok 2 ods. 1 smernice 91/477 stanovuje:

„Táto smernica sa nedotýka použitia vnútroštátnych ustanovení týkajúcich sa nosenia zbraní, lovu alebo športovej strelby.“

11 Článok 3 tejto smernice stanovuje:

„S výhradou práv udelených občanom s bydliskom v členských štátoch na základe článku 12 ods. 2, členské štáty môžu prijať do svojich právnych predpisov prísnejšie ustanovenia, ako sú tie, ktoré sú stanovené v tejto smernici.“

12 Článok 11 ods. 1 a 2 smernice 91/477 stanovuje:

„1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 12, strelné zbrane sa môžu prevážať z jedného členského štátu do druhého iba podľa postupu stanoveného v nasledujúcich odsekoch. Tieto ustanovenia sa použijú aj na prevozy strelných zbraní na základe zásielkového predaja.

2. Ak sa má prepraviť strelná zbraň do iného členského štátu, dotknutá osoba predloží pred prevozom členskému štátu, v ktorom sa takáto strelná zbraň nachádza, tieto podrobné údaje:

- meno a adresu osoby, ktorá predáva alebo odovzdáva zbraň a osoby, ktorá ju kupuje alebo nadobúda, alebo, v prípade potreby, vlastníka,
- adresu, kam sa zbraň má zaslať alebo prepraviť,
- počet zbraní, ktoré majú byť zaslané alebo prepravené,
- podrobné údaje umožňujúce identifikáciu strelnej zbrane, ako aj záznam o tom, že strelná zbraň bola podrobená kontrole podľa Dohovoru z 1. júla 1969 o vzájomnom uznávaní skúšobných značiek ručných zbraní,
- prepravné prostriedky,
- dátum odoslania a odhadovaný dátum príchodu zbrane na miesto určenia.

Informácie uvedené v posledných dvoch zarážkach nie je potrebné uviesť v prípade, keď sa prevoz uskutočňuje medzi predajcami.

Členský štát preskúma podmienky, za akých sa má prevoz uskutočniť, najmä pokiaľ ide o bezpečnosť.

Keď členský štát povolí takýto prevoz, vydá oprávnenie obsahujúce všetky podrobné údaje uvedené v prvom odseku. Takéto oprávnenie bude sprevádzať strelnú zbraň až na miesto určenia; musí sa predložiť vždy, keď o to požiadajú úrady členských štátov.“

13 Článok 12 ods. 1 a 2 tej istej smernice stanovuje:

„1. Ak sa nepoužije postup stanovený v článku 11, nepovolí sa držba zbrane počas cesty cez dva alebo viacero členských štátov, kým dotknutá osoba nezíska oprávnenie každého z týchto členských štátov.

Členské štáty môžu udeliť takéto oprávnenie na jednu alebo niekoľko ciest najviac na dobu jedného roka, ktorú je možné predĺžiť. Takéto oprávnenia sa zapisujú do európskeho zbrojného pasu, ktorý musí cestujúci predložiť vždy, keď o to úrady členských štátov požiadajú.

2. Bez ohľadu na odsek 1 môžu poľovníci v súvislosti s kategóriami C a D a strelci v súvislosti s kategóriami B, C a D držať bez predchádzajúceho povolenia jednu alebo viacero strelných zbraní počas cesty cez dva alebo viacero členských štátov na účely vykonávania svojej činnosti, pokiaľ vlastnia európsky zbrojný pas, v ktorom je zapísaná táto strelná zbraň alebo tieto strelné zbrane, a pokiaľ vedú preukázať dôvody svojej cesty, najmä predložením pozvánky alebo iného dôkazu o ich poľovníckej činnosti alebo činnosti športovej strelby v cieľovom členskom štáte.

Členské štáty nesmú podmieňovať uznanie európskeho zbrojného pasu zaplatením akýchkoľvek poplatkov.

Táto odchýlka sa však nepoužije na cesty do členského štátu, ktorý zakazuje nadobúdanie alebo držbu príslušnej strelnej zbrane, alebo ktorý to v súlade s článkom 8 ods. 3 podmieňuje oprávnením; v takomto prípade sa do európskeho zbrojného pasu zaznamená výslovné vyhlásenie v tomto zmysle.

V súvislosti so správou uvedenou v článku 17 posúdi Komisia po porade s členskými štátmi aj účinky uplatňovania druhého pododseku, najmä pokiaľ ide o dosah na verejný poriadok a verejnú bezpečnosť.“

14 Odôvodnenie 14 smernice 2008/51 stanovuje:

„Európsky zbrojný pas vo všeobecnosti plní svoju funkciu uspokojivo a mal by sa považovať za hlavný dokument, ktorý poľovníci a športovní strelci potrebujú na držanie strelnej zbrane počas cesty z jedného členského štátu do druhého. Členské štáty by nemali podmieňovať uznanie európskeho zbrojného pasu zaplatením akýchkoľvek poplatkov.“

15 Dňa 25. februára 1993 prijala Komisia odporúčanie 93/216/EHS o európskom zbrojnom pase (Ú. v. ES L 93, s. 39), ktorého druhé odôvodnenie stanovuje, že „cieľom európskeho zbrojného pasu je uľahčiť voľný pohyb športovcov, ktorí sa chcú zapojiť do lovu alebo športovej strelby v Spoločenstve; ... jednotný pas opatrený spoločným logom bude slúžiť ako uchopiteľný znak toho, že tento cieľ bol splnený“ [*neoficiálny preklad*].

16 Vzor európskeho zbrojného pasu je uvedený v prílohe uvedeného odporúčania.

17 Rada Európskej únie prijala rozhodnutie 2001/748/ES zo 16. októbra 2001 týkajúce sa podpísania, v mene Európskeho spoločenstva, protokolu OSN o nezákonnej výrobe a obchodovaní so strelnými zbraňami, ich súčasťami a komponentmi a strelivom k dohovoru OSN proti nadnárodnému organizovanému zločinu (Ú. v. ES L 280, s. 5; Mim. vyd. 18/001, s. 200). Komisia tento protokol podpísala v mene Spoločenstva 16. januára 2002.

18 Normotvorca Únie následne usúdil, že pristúpenie Spoločenstva k protokolu si vyžaduje zmenu niektorých ustanovení smernice 91/477 a že je veľmi dôležité zabezpečiť súdržné, efektívne a rýchle uplatňovanie medzinárodných záväzkov, ktoré majú vplyv na uvedenú smernicu, a prijal smernicu 2008/51.

19 Jedným z dôsledkov prístúpenia k tomuto protokolu bolo prijatie nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 258/2012 zo 14. marca 2012, ktorým sa vykonáva článok 10 Protokolu Organizácie Spojených národov proti nezákonnej výrobe a obchodovaniu so strelnými zbraňami, ich súčasťami a komponentmi a strelivom dopĺňujúceho Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu (protokol OSN o strelných zbraniach) a ktorým sa ustanovujú vývozné povolenia a opatrenia týkajúce sa dovozu a tranzitu strelných zbraní, ich súčastí a častí a streliva (Ú. v. EÚ L 94, s. 1).

20 Odôvodnenie 10 nariadenia č. 258/2012 stanovuje:

„Smernica [91/477] sa zaoberá prepravou strelných zbraní na civilné účely v rámci územia Únie, zatiaľ čo toto nariadenie sa zameriava na opatrenia týkajúce sa vývozu z colného územia Únie do tretích krajín alebo cez tretie krajiny.“

21 Článok 9 ods. 1 písm. a) a b) uvedeného nariadenia stanovuje:

„Zjednodušené postupy na dočasný vývoz alebo spätný vývoz strelných zbraní, ich súčastí, hlavných častí a streliva sa uplatňujú takto:

a) Vývozné povolenie sa nevyžaduje na:

i) dočasný vývoz poľovníkmi alebo športovými strelcami ako súčasť ich sprevádzaného osobného majetku počas cesty do tretej krajiny za predpokladu, že príslušným orgánom túto cestu zdôvodnia, najmä predložením pozvánky alebo iného dôkazu o poľovníckej činnosti alebo športovej streleckej činnosti v tretej krajine určenia:

— jednej alebo viacerých strelných zbraní,

— ich hlavných častí, ak sú označené, ako aj ich súčastí,

— s nimi súvisiaceho streliva s obmedzením na najviac 800 nábojov pre poľovníkov a najviac 1 200 nábojov pre športových strelcov;

ii) spätný vývoz poľovníkmi alebo športovými strelcami ako súčasť ich sprevádzaného osobného majetku po dočasnom použití na poľovníctvo alebo športovú strelbu za predpokladu, že strelné zbrane zostanú vlastníctvom osoby usadenej mimo colného územia Únie a strelné zbrane sa spätne vyvezú tejto osobe.

b) Poľovníci a športovní strelci pri opustení colného územia Únie cez iný členský štát, ako je členský štát ich bydliska príslušným orgánom predložia európsky zbrojný pas ustanovený v článkoch 1 a 12 smernice [91/477]. V prípade cesty lietadlom sa európsky zbrojný pas predloží príslušným orgánom pri odovzdaní príslušných položiek leteckej spoločnosti na prepravu mimo colného územia Únie.

Poľovníci a športovní strelci sa môžu pri opustení colného územia Únie cez členský štát svojho bydliska rozhodnúť predložiť namiesto európskeho zbrojného pasu iný doklad, ktorý príslušné orgány tohto členského štátu považujú za platný na tento účel.“

Slovenské právo

22 Zákon č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase prijatia návrhu na začatie prejudiciálneho konania (ďalej len „zákon č. 190/2003 Z. z.“), bol prijatý slovenským zákonodarcom na účely prebratia smernice 91/477 do slovenského právneho poriadku.

23 Z informácií uvedených v návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že § 15 uvedeného zákona, nazvaný „Zbrojný preukaz a skupiny zbrojného preukazu“, v odseku 2 rozlišuje rôzne kategórie zbrojných preukazov podľa účelu používania zbrane alebo streliva a podľa rozsahu oprávnenia nosiť alebo držať príslušnú zbraň. Ide o tieto skupiny:

““““

- a) A – nosenie zbrane a streliva na ochranu osoby a majetku,
- b) B – držanie zbrane a streliva na ochranu osoby a majetku,
- c) C – držanie zbrane a streliva na výkon zamestnania alebo oprávnenia podľa osobitného predpisu,
- d) D – držanie zbrane a streliva na poľovné účely,
- e) E – držanie zbrane a streliva na športové účely,
- f) F – držanie zbrane a streliva na múzejné alebo zberateľské účely.“

24 § 46 toho istého zákona, ktorým sa upravuje európsky zbrojný pas, stanovuje:

„1. Európsky zbrojný pas je verejná listina, ktorá jeho držiteľa oprávňuje pri cestách do iných členských štátov Európskej únie mať so sebou zbraň, ktorá je v ňom zapísaná, a strelivo do tejto zbrane v množstve zodpovedajúcom účelu použitia, ak členský štát Európskej únie, do ktorého alebo cez ktorý cestuje, udelil súhlas na dovoz alebo prevoz tejto zbrane. Vzor a náležitosti európskeho zbrojného pasu ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

2. Držiteľ európskeho zbrojného pasu môže vyviezť bez predchádzajúceho súhlasu členského štátu Európskej únie pri ceste cez dva alebo viac členských štátov Európskej únie zbraň uvedenú v § 6 ods. 1 písm. a) až c) alebo dlhú samonabíjaciu palnú zbraň, ktorej zásobník a komora môže pojať najviac tri náboje a strelivo do tejto zbrane na účely výkonu práva poľovníctva alebo zbraň uvedenú v § 5 ods. 1 písm. a) až f) a v § 6 a strelivo do tejto zbrane na účely účasti na podujatí, ktorého súčasťou je športová strelba, ak je táto zbraň zapísaná v európskom zbrojnom pase a ak preukáže účel svojej cesty; to neplatí pri ceste do členského štátu Európskej únie, ktorý zakázal nadobudnúť do vlastníctva a držať takúto zbraň, alebo ktorý jej nadobudnutie do vlastníctva alebo držanie podmieňuje povolením. V tomto prípade sa musí vykonať záznam v európskom zbrojnom pase.

3. Európsky zbrojný pas vydá policajný útvar na základe písomnej žiadosti fyzickej osobe, ktorá má miesto pobytu na území Slovenskej republiky, je vlastníkom zbrane uvedenej v odseku 2 a je držiteľom skupiny D alebo E zbrojného preukazu. Žiadosť o vydanie európskeho zbrojného pasu musí obsahovať osobné údaje žiadateľa, číslo a skupinu zbrojného preukazu; k žiadosti pripojí dve fotografie podľa § 17 ods. 2 písm. a).

““““

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 25 Pán Zeman je od 30. júna 2010 v súlade so slovenskou vnútroštátnou právnou úpravou držiteľom zbrojného preukazu skupiny A, čo ho oprávňuje nosiť zbraň a strelivo na ochranu svojej osoby a majetku na celom území Slovenska. Nie je však držiteľom zbrojného preukazu skupiny D alebo E, ktorých vydanie predpokladá používanie príslušných zbraní na poľovnícke účely alebo športovú strelbu.
- 26 Pán Zeman podal 22. novembra 2010 žiadosť o vydanie európskeho zbrojného pasu na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline. Táto žiadosť bola zamietnutá rozhodnutím z 21. decembra 2010.
- 27 Toto rozhodnutie bolo potvrdené aj Krajským riaditeľstvom Policajného zboru v Žiline konajúcim ako odvolací orgán s odôvodnením, že neboli splnené podmienky stanovené v § 46 ods. 3 zákona č. 190/2003 Z. z., pretože taký doklad možno vydať len osobe, ktorá je držiteľom zbrojného preukazu skupiny D alebo E, ktoré sa vydávajú len na výkon poľovníckej činnosti a športovej strelby.
- 28 Pán Zeman podal proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Krajský súd v Žiline, pričom predovšetkým tvrdil, že rozhodnutie o odmietnutí vydať mu európsky zbrojný pas je nezlučiteľné s cieľom smernice 91/477 a v rozpore s právom Únie, a to najmä Chartou.
- 29 Táto žaloba bola zamietnutá ako nedôvodná z dôvodu, že uvedená smernica bola prebratá do slovenského právneho poriadku správne. Tento prvostupňový súd navyše uviedol, že relevantné ustanovenia uvedenej smernice nemajú priamy účinok a že právo zaručené článkom 45 ods. 1 Charty nebolo porušené.
- 30 Pán Zeman sa proti tomuto rozhodnutiu odvolal na Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyslovil pochybnosti o tom, či vnútroštátne právo môže obmedzovať vydávanie európskeho zbrojného pasu v tom zmysle, že tento doklad sa vydáva len poľovníkom a športovým strelcom.
- 31 Podľa tohto súdu, keďže článok 1 ods. 4 smernice 91/477 obsahuje definíciu pojmu „európsky zbrojný pas“, ktorú právna úprava členského štátu nemôže meniť, toto ustanovenie priznáva právo vyplývajúce z tejto smernice každému držiteľovi zbrojného preukazu bez ohľadu na konkrétnu kategóriu zbrane.
- 32 Z uvedenej smernice ani z jej odôvodnení jednoznačne nevyplýva, že by mal európsky zbrojný pas slúžiť len na účely poľovníckej činnosti alebo športovej strelby a že právna úprava týkajúca sa tohto dokladu by sa mala vzťahovať len na tieto dve činnosti.
- 33 Odmietnutie priznať pánovi Zemanovi európsky zbrojný pas je v rozpore s právom slobodne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov zakotveným v článku 45 ods. 1 Charty, pretože toto právo je úzko spojené s právom jednotlivca na zachovanie telesnej integrity a zdravia, ktorého dodržiavanie možno zabezpečiť aj prostredníctvom nosenia strelnej zbrane. Právo prepravy strelných zbraní, ktorých účelom je osobná ochrana ich nositeľa, teda vyplýva zo slobody pohybu. V dôsledku toho vnútroštátna právna úprava predstavuje obmedzenie slobody pohybu, ktoré je reštriktívnejšie než prísnějšíe ustanovenia, ktoré môžu prijať členské štáty v súlade s článkom 3 smernice 91/477.
- 34 Vnútroštátny súd uvádza, že nemožno opomenúť nebezpečenstvo zneužitia zbraní pri ich držbe osobou využívajúcou slobodu pohybu na území Únie. Domnieva sa však, že aj keby článok 3 smernice 91/477 umožňoval odchyliť sa od článku 1 ods. 4 tejto smernice v tom zmysle, že niektorým osobám možno odmietnuť vydanie európskeho zbrojného pasu, takéto odmietnutie musí byť v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty a dodržiavať zásadu proporcionality.

35 Najvyšší súd Slovenskej republiky napokon pripomína, že európsky zbrojný pas uľahčuje jeho držiteľovi získanie povolenia na držanie zbrane v iných členských štátoch, pretože jeho držiteľ môže využiť zjednodušený postup, v dôsledku ktorého nemusí vynakladať ďalšie správne poplatky a zbaví sa administratívnych prekážok, ktoré môžu predstavovať prekážku voľného pohybu jednotlivcov.

36 Za týchto okolností Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa vykladať článok 1 ods. 4 [smernice 91/477] v spojení s jej článkom 3 a v spojení s článkom 45 ods. 1 a článkom 52 ods. 1 Charty tak, že

a) neumožňuje členskému štátu prijať takú právnu úpravu, ktorá by neumožňovala vydanie európskeho zbrojného pasu podľa článku 1 ods. 4 smernice držiteľovi zbrojného preukazu (príslušného oprávnenia na držanie zbrane), ktorý bol vydaný na iné ako poľovnícke alebo športové účely a ktorý mu... umožňuje držanie (ako aj nosenie) strelnej zbrane, pre ktorú vydanie tohto európskeho zbrojného pasu žiada,

a to aj napriek tomu, že:

b) právna úprava tohto členského (domovského) štátu umožňuje tomu držiteľovi aj bez európskeho zbrojného [pasu] [prepravovať] takúto strelnú zbraň zo svojho územia na územie iného členského štátu iba na základe splnenia oznamovacích povinností, pričom postavenie tohto držiteľa by sa ani pri vydaní európskeho zbrojného [pasu] nijako vo vzťahu k tomuto domovskému členskému štátu nezmenilo (tzn. tento držiteľ by musel len splniť rovnaké oznamovacie povinnosti)?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, ak právna úprava členského štátu neumožňuje takémuto držiteľovi vydať európsky zbrojný pas, má článok 1 ods. 4 smernice priamy účinok tak, že členský štát je na základe tohto ustanovenia povinný vydať tomuto držiteľovi európsky zbrojný pas?

3. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku alebo v prípade zápornej odpovede na druhú otázku, je príslušný orgán povinný vyložiť právnu úpravu členského štátu, ktorá:

a) výslovne nezakazuje uvedenému držiteľovi získať európsky zbrojný pas, avšak

b) upravuje konanie o vydaní európskeho zbrojného pasu len držiteľovi zbrojného preukazu (príslušného oprávnenia na držanie zbrane), ktorý bol vydaný na poľovnícke alebo športové účely,

v čo najviac možnej miere tak, že príslušný orgán je povinný vydať európsky zbrojný pas aj držiteľovi zbrojného preukazu, ktorý nebol vydaný na poľovnícke alebo športové účely, pokiaľ je to možné cez nepriamy účinok [smernice 91/477]?”

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

Úvodné pripomienky

- 37 V prvom rade treba konštatovať, že zo spisu, ktorý má k dispozícii Súdny dvor, vyplýva, že pán Zeman je podľa slovenskej právnej úpravy držiteľom zbrojného preukazu skupiny A, čo ho oprávňuje nosiť zbraň a strelivo na ochranu svojej osoby a majetku na celom území Slovenska. Naproti tomu je nesporné, že pán Zeman nie je držiteľom zbrojného preukazu skupiny D alebo E podľa zákona č. 190/2003 Z. z., a teda nemá oprávnenie držať zbraň na výkon poľovníckej činnosti alebo športovej strelby.
- 38 V druhom rade z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že jediným predmetom sporu vo veci samej nie je zákaz prepravy zbrane patriacej pánovi Zemanovi bez európskeho zbrojného pasu do iného členského štátu Únie, ale odmietnutie príslušného orgánu vydať mu taký doklad.
- 39 Napokon treba pripomenúť, že článok 45 Charty, nazvaný „Sloboda pohybu a pobytu“, na ktorý sa odvoláva pán Zeman a na ktorý poukazuje vnútroštátny súd vo svojej prvej otázke, uvádza, že „každý občan Únie má právo na slobodný pohyb a pobyt na území členských štátov“. Podľa Vysvetliviek k Charte základných práv (Ú. v. EÚ C 303, 2007, s. 17) právo zaručené uvedeným článkom 45 ods. 1 je právom zaručeným v článku 20 ods. 2 prvým pododsekom písm. a) ZFEÚ, a teda právom, ktoré, ako vyplýva z článku 20 ods. 2 druhého pododseku ZFEÚ, sa uplatňuje v súlade s podmienkami a obmedzeniami vymedzenými v Zmluvách a prostredníctvom opatrení prijatých na ich vykonanie. Smernica 91/477 upravujúca voľný pohyb držiteľov zbraní, najmä poľovníkov a športových strelcov, pritom predstavuje také opatrenie. Na prvú otázku treba preto odpovedať výlučne s ohľadom na túto smernicu.
- 40 Za týchto okolností treba konštatovať, že vnútroštátny súd sa svojou prvou otázkou v podstate pýta, či sa smernica 91/477 má vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá povoľuje vydať európsky zbrojný pas len držiteľom strelných zbraní na účely poľovníckej činnosti alebo športovej strelby.

O veci samej

- 41 Na účely poskytnutia užitočnej odpovede na prvú otázku treba vzhľadom na neexistenciu výslovných ustanovení v smernici 91/477 túto smernicu vykladať s ohľadom na ciele, ktoré sleduje, ako aj na jej systém a všeobecnú štruktúru.
- 42 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa druhého až štvrtého odôvodnenia smernice 91/477 bola táto smernica prijatá s cieľom zaviesť vnútorný trh a že zrušenie kontrol bezpečnosti prepravovaných predmetov a osôb si okrem iného vyžaduje aproximáciu právnych predpisov týkajúcich sa zbraní.
- 43 Normotvorca Únie v tejto súvislosti dospel k záveru, že zrušenie kontrol držby zbraní na vnútorných hraniciach Spoločenstva si nevyhnutne vyžaduje prijatie účinných pravidiel umožňujúcich, aby sa kontroly nadobúdania a držby strelných zbraní, ako aj ich prepravy do iného členského štátu vykonávali v rámci členských štátov.
- 44 Zo šiesteho odôvodnenia smernice 91/477 vyplýva, že táto smernica vychádza z predpokladu, že prechádzanie z jedného členského štátu do druhého so zbraňou by v zásade malo byť zakázané, pričom výnimky z tejto zásady by mali byť prijateľné iba vtedy, ak existuje postup umožňujúci členským štátom oznamovať, že na ich územie sa má priniesť strelná zbraň.

- 45 Napokon zo siedmeho odôvodnenia uvedenej smernice vyplýva, že by sa mali prijať flexibilnejšie pravidlá, pokiaľ ide o lov a športovú strelbu.
- 46 Z uvedeného vyplýva, že jedným z cieľov smernice 91/477 je v podstate zakázať cezhraničný pohyb strelných zbraní v rámci Únie, ktoré nie sú určené na poľovnícku činnosť alebo športovú strelbu, s výnimkou prípadov, v ktorých tento pohyb zbraní členské štáty povolia v súlade s postupmi stanovenými v článku 11 a článku 12 ods. 1 uvedenej smernice.
- 47 Z tohto istého hľadiska, pokiaľ ide o systém a celkovú štruktúru tejto smernice, treba uviesť, že táto smernica predstavuje čiastočné a minimálne harmonizačné opatrenie niektorých správnych podmienok týkajúcich sa nadobúdania zbraní, ich držby a cezhraničného pohybu v rozsahu, v akom článok 3 smernice 91/477 priznáva členským štátom možnosť prijať do svojich právnych predpisov prísnejšie ustanovenia, než sú stanovené v tejto smernici.
- 48 Nič to však nemení na skutočnosti, že ten istý článok 3 výslovne vylučuje, aby výkon tejto možnosti obmedzoval práva priznané občanom s bydliskom v členských štátoch podľa článku 12 ods. 2 smernice 91/477. Ustanovenie článku 12 ods. 2 smernice totiž výslovne stanovuje, že odchylné od postupu stanoveného v článku 12 ods. 1 tejto smernice sa poľovníci a športovní strelci môžu pohybovať so strelnými zbraňami, pokiaľ vlastnia európsky zbrojný pas, v ktorom sú tieto zbrane zapísané, bez ďalších administratívnych náležitostí, pokiaľ vedú preukázať dôvody svojej cesty, najmä predložením pozvánky alebo iného dôkazu o ich poľovníckej činnosti alebo činnosti športovej strelby v cieľovom členskom štáte.
- 49 Práve s ohľadom na tieto úvahy treba preskúmať právnu povahu európskeho zbrojného pasu a rozsah nezávislosti členských štátov, pokiaľ ide o jeho vydávanie. Podľa článku 1 ods. 4 smernice 91/477 je totiž európsky zbrojný pas dokument vydávaný na základe žiadosti osobe, ktorá sa zákonne stáva držiteľom strelnéj zbrane, a je v ňom zapísaná strelná zbraň alebo strelné zbrane tejto osoby. Zapisujú sa doň všetky zmeny v držaní alebo charakteristikách príslušnej strelnéj zbrane, ako aj strata alebo krádež tejto zbrane.
- 50 Uvedené ustanovenie teda definuje európsky zbrojný pas, avšak bez toho, aby výslovne spresnilo rozsah práv, ktorý sa týmto dokladom priznáva.
- 51 Treba pripomenúť, že okolnosť, že uvedený doklad sa vydáva osobe, ktorá už je oprávneným držiteľom zbrane podľa vnútroštátnych predpisov, naznačuje, že nenahrádza vnútroštátne oprávnenie nadobudnúť a držať zbraň. Zo skutočnosti, že tento doklad sa vydáva len na základe žiadosti, totiž vyplýva, že legálna držba strelných zbraní nepodlieha podmienke, že ich držiteľ musí byť držiteľom európskeho zbrojného pasu.
- 52 Navyše treba konštatovať, že článok 1 ods. 4 smernice 91/477 odkazuje na prílohu II tejto smernice, v ktorej sú uvedené údaje o tom, čo musí európsky zbrojný pas obsahovať. Podľa ustanovení uvedenej prílohy II musí európsky zbrojný pas obsahovať toto vyhlásenie: „Vyššie uvedené predchádzajúce oprávnenie nie je v zásade potrebné na cestu so strelnou zbraňou kategórie C alebo D s cieľom účasti na love, alebo so strelnou zbraňou kategórie B, C alebo D s cieľom účasti na športovej strelbe pod podmienkou, že cestujúci je držiteľom [európskeho] zbrojného pasu a môže preukázať dôvod svojej cesty.“ Z toho vyplýva, že cieľom článku 1 ods. 4 uvedenej smernice v spojení s článkom 12 ods. 2 tejto smernice je predovšetkým zjednodušiť pohyb zbraní určených na výkon poľovníckej činnosti alebo športovej strelby.
- 53 Za týchto okolností treba na jednej strane konštatovať, že jediná povinnosť členských štátov je vydať európsky zbrojný pas poľovníkom a športovým strelcom, pretože v prípade nevydania takého dokladu nemôžu tieto kategórie osôb vykonávať právo, ktoré im výslovne priznáva uvedená smernica.

- 54 Na druhej strane treba uviesť, že pod podmienkou, že príslušné vnútroštátne ustanovenia nebránia uvedenému právu poľovníkov a športových strelcov, členské štáty môžu prijať ustanovenia, ktoré sú prísnejšie než ustanovenia smernice 91/477, a teda nie sú povinné vydávať európsky zbrojný pas držiteľom iných zbraní.
- 55 Tento výklad je podporený analýzou niektorých ustanovení iných aktov práva Únie týkajúcich sa strelných zbraní.
- 56 Hoci teda platí, že nariadenie č. 258/2012 sa v konaní vo veci samej neuplatní, treba uviesť, že článok 9 tohto nariadenia stanovuje zjednodušené postupy na dočasný vývoz alebo spätný vývoz strelných zbraní, ktoré sú vyhradené pre poľovníkov a športových strelcov.
- 57 V rovnakom zmysle odôvodnenie 14 smernice 2008/51, ako aj druhé odôvodnenie odporúčania 93/216 potvrdzujú záver, že cieľom zavedenia európskeho zbrojného pasu bolo umožniť voľný pohyb poľovníkov a športových strelcov spolu so svojimi zbraňami medzi členskými štátmi, a to iba v rozsahu potrebnom na dosiahnutie tohto cieľa.
- 58 Navyše treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa právne predpisy Únie majú, pokiaľ je to možné, vykladať spôsobom zlučiteľným s medzinárodným právom, najmä ak sú špecificky určené na vykonanie medzinárodnej zmluvy uzatvorenej Úniou (pozri najmä rozsudky Bettati, C-341/95, EU:C:1998:353, bod 20; SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, bod 35; Peek & Cloppenburg, C-456/06, EU:C:2008:232, body 29 až 32, ako aj Donner, C-5/11, EU:C:2012:370, bod 23).
- 59 Taký výklad potvrdzuje úvahy uvedené v bode 54 tohto rozsudku. Článok 10 protokolu totiž tým, že ukladá zmluvným stranám povinnosť zaviesť efektívny systém vývozných, dovozných a tranzitných licencií týkajúcich sa strelných zbraní, umožňuje podľa svojho odseku 6 prijať zjednodušené postupy na dočasný dovoz, vývoz a tranzit strelných zbraní na zákonné účely, akými sú poľovníctvo, športová strelba, oceňovanie, výstavy alebo opravy, ktoré možno overiť.
- 60 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že smernica 91/477 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava vo veci samej, ktorá povoľuje vydať európsky zbrojný pas len držiteľom strelných zbraní na účely poľovníckej činnosti alebo športovej strelby.

O druhej a tretej otázke

- 61 Vzhľadom na odpoveď na prvú prejudiciálnu otázku netreba odpovedať na druhú a tretiu otázku.

O trovách

- 62 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Smernica Rady 91/477/EHS z 18. júna 1991 o kontrole získavania a vlastníctva zbraní, zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/51/ES z 21. mája 2008, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava vo veci samej, ktorá povoľuje vydať európsky zbrojný pas len držiteľom strelných zbraní na účely poľovníckej činnosti alebo športovej strelby.

Podpisy